

N:o 42.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 2 maj 1888.
 — — — — Andra Kammaren den 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, med förslag till lag angående ändrad lydelse af § 7 i förordningen angående sparbanker den 1 oktober 1875.

(Lagutskottets utlåtande n:o 38 punkt 2.)

Till Konungen.

Bestämmelserna i § 7 af förordningen angående sparbanker den 1 oktober 1875 hafva befunnits icke medföra erforderlig kontroll från det allmännas sida öfver det sätt, hvarpå sparbanks medel handhafvas.

Sådan kontroll torde enligt Riksdagens tanke lämpligast kunna vinnas genom utveckling af den Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande redan genom nämnda lagbud tillerkända rätt och pligt att sjelf eller genom ombud undersöka bankens ställning. Eders Kongl. Maj:t har ock i cirkulär till länsstyrelserna den 10 oktober 1884 förklarat sig finna angeläget vara, att, beträffande sådana sparbanker, hvilkas verksamhet Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i följd af deras läge icke vore i tillfälle att mera oafbrutet med sin uppmärksamhet följa, Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande tid efter annan begagnade den i ofvan anförda § stadgade rätt att genom ombud taga kännedom om sparbankens räkenskaper, protokoll och lånehandlingar; och har Eders Kongl. Maj:t i sammanhang härmed medgifvit, att för den händelse Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande underordnad tjänsteman

icke lämpligen kan till sådant ombud förordnas, enskild person, som i tjänstemans ställe erhåller uppdrag att verkställa undersökning af förenämnda beskaffenhet, må därför af statsmedel åtnjuta resekostnads- och traktamentsersättning enligt tredje klassen af resereglementet den 11 februari 1881.

Till följd af detta medgifvande kan en mera verksam kontroll af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande utöfvas utan att sparbankerna för ändamålet betungas med särskilda kostnader. Men som behovet synes kräfva, att omförmälda undersökning verkställas minst en gång hvarje år i eller utan sammanhang med den föreskrifna revisionen af sparbanks förvaltning och räkenskaper, torde uttrycklig bestämmelse härom böra i lagen införas.

På dessa skäl har Riksdagen, i anledning af gjord framställning i ämnet, för sin del antagit följande

Lag

*angående ändrad lydelse af § 7 i förordningen angående sparbanker
den 1 oktober 1875.*

Häriigenom förordnas, att § 7 i förordningen angående sparbanker den 1 oktober 1875 skall hafva följande ändrade lydelse:

Kongl. Maj:ts befallningshafvande har att årligen sjelf eller genom ombud taga kännedom af sparbanks räkenskaper, protokoll och lånehandlingar; att, derest grundad anledning förekommer till befarande af det i § 5 omförmälda missförhållande emellan tillgångar och insatta medel, förbjuda fortsättning af sparbankens verksamhet samt förordna om densammas ställande under utredning, till deltagande hvari då jemväl ett ombud af Kongl. Maj:ts befallningshafvande utses, äfvensom att, der tillgångarne blifvit i strid mot § 4 använda, låta föra den talan om rättelse häruti, hvartill omständigheterna föranleda. Stockholm den 2 maj 1888.

Med undersätlig vördnad: